

Nr 8.

Av herr **Huss**, angående viss ändring av 8 § lagen om förskottering av underhållsbidrag till barn (bidragsförskottslag).

Genom lag den 26 juli 1947 (SFS nr 532) vidtogos vissa ändringar i 1943 års bidragsförskottslag (nr 382). En av dessa ändringar innebar att bidragsförskottets storlek maximerades till en för hela landet gällande summa nämligen 250 kronor. Redan vid framläggandet av förslaget härom gjordes från ett stort antal handhavare av ifrågavarande verksamhet — alltså barnavårdsnämnderna — gällande det olämpliga att fastställa ett belopp, som icke vore jämnt delbart med tolv. Bidragsförskott skall — med visst i detta sammanhang betydelselöst undantag — utbetalas månadsvis. Då förskottets maximibelopp sålunda enligt vad som nyss sagts icke kan jämnt delas med tolv skulle, därest förskottets årsbelopp fördelas matematiskt lika på samtliga utbetalningsmånader, kronor 20: 83 utgå under elva månader och kronor 20: 87 under en månad. För att undvika öresbelopp har genom en kungörelse av den 30 december 1947 (SFS nr 976) föreskrivits, att om förskott skall utgå med ett belopp av 250 kronor för år räknat, må utbetalning ske med 21 kronor för envar av månaderna januari—maj och juli—november samt med 20 kronor för envar av månaderna juni och december.

Nu berörda regel är icke blott i högsta grad irrationell utan har dessutom åstadkommit vissa icke önskvärda komplikationer vid barnavårdsnämndernas återsökande av statsbidrag för kortare tid än helt år. Regelns tillämpning har även — som naturligt är — medfört vissa praktiska, rent tekniska konsekvenser vid själva utbetalningsförfarandet, vilka icke kunna sägas stå i god överensstämmelse med ett modernt utbetalningssystem. För att undgå dessa olägenheter vore det givetvis enklast att låta bidragsförskottets maximibelopp bliva jämnt delbart med tolv. Med hänsyn till att 1947 års lagändring otvivelaktigt i vissa fall medförde försämring för förskottsmottagarna, torde maximibeloppet lämpligen icke böra sänkas utan i stället höjas. Företoges en sådan höjning med det blygsamma beloppet av 2 kronor per år — eller alltså till 252 kronor — bleve beloppet delbart med tolv.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att 8 § av 1943 års bidragsförskottslag skall erhålla följande lydelse: »Bidragsförskott utgår med det belopp barnets fader jämlikt rättens beslut eller enligt avtal är skyldig att utgiva till barnets underhåll, dock högst med 252 kronor för år räknat.»

Stockholm den 12 januari 1950.

Ragnar Huss.